

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120359343
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120359343.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátska kancelária GOLIASOVA GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, proti žalovanej: Y. V., nar. XX.X.XXXX, V. Q. XXX, XXX XX V. Q., právne zastúpenej JUDr. Bronislava Garajová, advokátka, Advokátska kancelária so sídlom Železničná 291, 987 01 Poltár, o zaplatenie 20.559,55 Eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č.k. 11Csp/107/2020-143 zo dňa 24. mája 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec, č.k. 11Csp/107/2020-143 zo dňa 24. mája 2021 v napadnutej časti prvej výrokovej vety týkajúcej sa splatnosti peňažného plnenia mení tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 19.697,57 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 19.697,57 Eur od 16.05.2020 do zaplatenia, v splátkach po 100,-Eur mesačne, pričom prvá splátka sa stane splatnou posledný deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky v posledný deň toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. Rozsudok Okresného súdu Lučenec, č.k. 11Csp/107/2020-143 zo dňa 24. mája 2021 v napadnutej časti tretej výrokovej vety potvrdzuje.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalovanú zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 19.697,57 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 19.697,57 Eur od 16.05.2020 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Žalovanú zaviazal povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 92 % do troch od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (výrok III.).

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca si na podklade úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 17.10.2019 uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie istiny vo výške 20.559,55 Eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 19.860,98 Eur od 16.05.2020 do zaplatenia. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 20.000,-Eur zo strany žalobcu a žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 96. pravidelných mesačných splátkach po 302,43 Eur. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, a žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy

dňa 30.04.2020 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Poskytol žalovanej lehotu 15 dní a táto lehota uplynula dňa 15.05.2020. Žalovaná ku dňu podania žaloby z celkovej poskytnutej sumy uhradila 302,43 Eur. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol platobným rozkazom sp.zn. 25Up/1514/2020 zo dňa 07.09.2020.

3. Žalovaná podala v zákonnej lehote voči platobnému rozkazu odpor v ktorom namietala, že si nie je vedomá podmienok uzatvorenia úverovej zmluvy, dlhodobu sa lieči na psychiatrii pre veľa diagnóz, pričom jej opakovane volajú rôzne firmy, ktoré jej ponúkajú úvery z ktorých sa nevie, vyznať a ani nevie či s podmienkami daného úveru súhlasila. Jej príjem pozostáva len zo starobného dôchodku 353,30 Eur mesačne, takže nevie ako by mohla splácať sumu 302,34 mesačne ako splátku úveru. Jej schopnosť splácať úver vzhľadom na výšku úveru a výšky splátok je nulová. Pripojila aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne o zvýšení starobného dôchodku počnúc 01.01.2020 na sumu 353,30 Eur mesačne.

4. Žalobca v písomnom podaní k odporu uviedol, že považuje tvrdenia žalovanej za klamstvo, nakoľko žalovaná pred uzatvorením úverovej zmluvy predložila žalobcovi občiansky preukaz v ktorom nie je uvedená poznámka o obmedzení spôsobilosti na právne úkony žalovanej. Predložila výpis z bankového účtu za účelom preukázania výdavkov a tiež výmer o výške dôchodku. Žalobca poskytol žalovanej úver na refinancovanie iných dlhov žalovanej a žalovaná za týmto účelom žalobcovi predložila ďalšie úverové zmluvy, a to zmluvu uzatvorenú s Poštovou bankou, a.s.. Žalobca mal za to, že žalovaná konala vedome a pri plnej spôsobilosti na právne úkony.

5. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že uzatvorená zmluva o úvere zo dňa 17.10.2019 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Medzi stranami nebola sporná skutočnosť, že žalobca so žalovanou uzatvorili zmluvu o úvere v zmysle ktorej žalovanej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 20.000,-Eur, ktorú skutočnosť potvrdila žalovaná keď uviedla, že na základe telefonického dohovoru jej bol žalobcom zaslaný návrh zmluvy, ktorý podpísala spolu s vyplneným dotazníkom pre posúdenie bonity. V konaní však namietala, že z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, kedy sa lieči na psychiatrii pre viac diagnóz, nebola plne spôsobilá na uzatvorenie úverovej zmluvy. Namietala, že veriteľ pri uzatvorení zmluvy s odbornou náležitosťou neposúdil jej schopnosť splácať poskytnutý úver. Súd prvej inštancie sa plne stotožnil s argumentáciou žalobcu, že v čase uzatvorenia úverovej zmluvy predložila žalobcovi občiansky preukaz, ktorým mu preukázala plnú spôsobilosť na právne úkony a ani v čase rozhodnutia súdu nebola žalovanej súdom obmedzená spôsobilosť na právne úkony. Konštatoval, že predložená lekárska správa o chorobnej závislosti žalovanej na nakupovaní je datovaná až po vydaní platobného rozkazu v upomínacom konaní, čo súd vyhodnotil ako účelovú obranu žalovanej, pričom ani z obsahu správy nevyplývalo, že stanovená diagnóza u žalovanej môže ovplyvniť jej racionálny úsudok pri uzatvorení úverovej zmluvy, resp. že znižuje jej schopnosť posúdiť význam uzatvorenej sumy. Žalovaná pri dojednaní úverového vzťahu dokázala predložiť žalobcovi všetky požadované listinné dokumenty, vypísať dotazník pre posúdenie bonity, preukázať svoje záväzky voči iným spoločnostiam, čo súd vyhodnotil tak, že žalovaná konala vedome, úver požadovala na refinancovanie svojich existujúcich záväzkov a teda platne uzatvorila so žalobcom zmluvu o úvere. V čase uzatvorenia zmluvy bola plne spôsobilá na právne úkony a súd nepovažoval uzatvorenie úverovej zmluvy za právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

6. Súd prvej inštancie ex offo podrobil úverovú zmluvu súdnemu prieskumu, či obsahu je všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy a či zmluvu v dôsledku absencie povinných náležitostí, resp. v dôsledku hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1, nie je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkovú. Okresný súd zistil, že v predmetnej zmluve chýba údaj o konečnej splatnosti, resp. dobe trvania zmluvy na základe čoho vyhodnotil, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a teda žalobca má nárok len na zaplatenie istiny poníženej o zaplatené splátky zo strany žalovanej (20.000 - 302,43 = 19.696,57 Eur).

7. Súd prvej inštancie zároveň vyhodnotil, že žalobca s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver neposúdil správne, keď vytkol žalobcovi ako veriteľovi a poskytovateľovi úveru vyhodnotenie schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver na základe získaných údajov z registrov i dotazníka vypísaného žalovanou. Pričom podľa názoru súdu bolo potrebné vychádzať z čistého príjmu spotrebiteľa nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa, výšky splátky spotrebiteľského úveru a peňažných záväzkov, ktoré znižujú príjem spotrebiteľa. Pri výške

mesačného príjmu 352,-Eur, čo žalovaná pri uzatvorení zmluvy zdokladovala rozhodnutím Sociálnej poisťovne a výdavkov žalovanej, ktoré preukázala výpisom z účtu, podľa ktorého v čase uzatvorenia zmluvy bol súčet debetných operácií u žalovanej - 547,28 Eur, teda mesačné výdavky žalovanej vysoko presahovali príjem žalovanej a bolo nereálne, aby poskytnutý úver s mesačnou splátkou 302,43 Eur dokázala splácať, ako jej ho žalobca ponúkol. Vzhľadom na zistené súd prvej inštancie vyhodnotil poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 pre hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 20 a 21. Zároveň súd konštatoval, že úver pre neplnenie si povinnosti zo strany žalovanej bol zosplatený účinne.

8. Na základe vyslovenej bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru pre absenciu obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm.d), ako aj pre hrubé porušenie povinností veriteľa pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalobcovi vzniklo právo len na vrátenie skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov po odrátaní úhrad zo strany žalovanej, čo predstavuje sumu 19.697,57 Eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Zároveň žalobcovi priznal aj ním uplatnený zákonný úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

9. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie aplikujúc § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku a na základe pomeru úspechu a neúspechu sporových strán súd rozhodol tak, že pri žalovanej v sume 20.559,55 Eur bol žalobca úspešný v časti 19.697,57 Eur, čo predstavuje 96 % úspech žalobcu a úspech žalovanej 4%, čistý úspech žalobcu (96 - 4) predstavuje 92 % a v tejto výške zaviazal žalovanú povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania.

10. V zákonnej lehote podala proti rozsudku odvolanie žalovaná prostredníctvom právnej zástupkyne a to konkrétne proti výroku I. a III. Navrhla rozsudok zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie alebo zmeniť tak, že zaviazá žalovanú na úhradu dlžnej sumy v splátkach 100,-Eur mesačne a prihliadne na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy, namietajúc, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11. Žalovaná namietala, že okresný súd neprihliadol na námietku týkajúcu sa duševného ochorenia žalovanej, ktorú považoval súd za účelovú obranu, pričom podľa súdu diagnóza neznížila jej schopnosť posúdiť význam uzatvorenej sumy. Žalovaná je dlhodobo liečená na psychiatrii a zároveň u psychologičky. Nejedná sa o novú diagnózu, ale o dlhodobý zdravotný problém, ktorý žalovaná nezanedbáva, ale zodpovedne pristupuje k liečbe. Vzhľadom na svoj vek a zdravotný stav nedokáže odolávať opakovaným ponukám a doslova atakom úverových spoločností. Namietala, že veriteľ neposúdil schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver a vzhľadom na jej reálny príjem a životné náklady mal prihliadnuť na tieto skutočnosti súd a zaviazat žalovanú na úhradu istiny v splátkach zodpovedajúcich výške starobného dôchodku žalovanej.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že žalovaná vo svojom vyjadrení neuviedla žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by sa mal žalobca vyjadriť, prípadne ku ktorým by mal predložiť dôkazy, nakoľko všetky potrebné dôkazy pre rozhodnutie vo veci boli súdu doručené a na ich podklade súd aj rozhodol. Podľa názoru žalobcu k bonite klienta predložili aj dôkazy o preverovaní bonity a mal za to, že žalobca preveroval bonitu klienta s odbornou starostlivosťou. K zníženej spôsobilosti žalovanej sa žalobca plne stotožnil s rozsudkom okresného súdu v bode 34. odôvodnenia. Podľa názoru žalobcu odvolanie je zmatečné a nedôvodné a s týmto odvolaním žalobca nesúhlasí. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

13. Krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil podľa ustanovenia § 388 CSP, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§387 CSP) ani zrušenie (§389 CSP).

14. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

15. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

16. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

17. Podľa § 385 ods. 1 CSP, na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

18. Citované ustanovenie § 385 ods. 1 CSP nepovažuje za nutné, aby sa spravidla vždy nariaďovalo pojednávanie. Zakotvilo pravidlo, podľa ktorého je odvolací súd povinný nariadiť pojednávanie iba v tomto ustanovení vymenovaných prípadoch, t.j. ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem. O tom či je potrebné vo veci zopakovať alebo dokazovanie, rozhoduje výhradne odvolací súd.

19. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v predmetnej veci vykonal vyčerpávajúce dokazovanie a skutkové zistenia ohľadne uzatvorenej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2019, ako aj okolnosti za ktorých bola uzatvorená správne právne posúdil. Súd prvej inštancie správne posúdil spôsobilosť žalobkyne na uzatváranie právneho úkonu predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko nebolo preukázané z predložených dôkazov, že v ad hoc žalobkyňa konala v duševnej poruche, ktorá by ju robila na tento právny úkon neschopnou (viď bod 34. rozsudku). Zároveň súd prvej inštancie správne vyvodil právny záver o tom, že žalobca s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver neposúdil správne (viď bod 36. rozsudku). Preto odvolací súd nepovažoval za potrebné zopakovať ani dopĺňať vykonanie dokazovania a v súlade s § 385 ods. 1 CSP dospel k záveru, že nie je potrebné na prejednanie odvolania nariadiť pojednávanie. Odvolací súd zároveň uvádza, že pri rozhodovaní o odvolaní žalovanej neaplikuje žiadne ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré by pri doterajšom posúdení nebolo použité a bolo by pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce. Odvolací súd preto nepovažoval za potrebné vyzvať strany sporu podľa § 382 CSP, aby sa vyjadrili k použitiu iného právneho predpisu. Odvolací súd v predmetnej veci nezistil ani existenciu dôležitého verejného záujmu.

20. V zásade vychádzajúc z obsahu odvolania žalovanej vyplýva, že mienila podať odvolanie najmä z dôvodu, že súd prvej inštancie síce posúdil správne, že žalobca s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver neposúdil správne, avšak už zistenú skutočnosť neaplikoval do možností vzhľadom na reálny príjem a životné náklady žalovanej splácania dlžnej sumy v splátkach.

21. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 232 CSP vyplýva, že zákon ustanovuje 3-dňovú lehotu na splnenie súdom uloženou povinnosťou. Súd však môže v odôvodnených prípadoch určiť aj dlhšiu lehotu na splnenie uloženej povinnosti, alebo môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonávať v splátkach. V posudzovanej veci súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 19.697,57 Eur s príslušenstvom v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom žalovaná už v podanom odpore poukázala na nepriaznivú majetkovú sociálnu a osobnú situáciu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná poberá príjem zo sociálnej poisťovne vo výške 352,-Eur, jej náklady na bývanie predstavujú cca 150,-Eur, náklady na lieky 50,-Eur mesačne a strava cca 300,-Eur mesačne. Zároveň ide o osobu s nepriaznivým zdravotným stavom.

22. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je treba dať za pravdu žalovanej, že ide o odôvodnený prípad, kedy nemožno od nej spravodlivo očakávať, aby dlžnú istinu 19.697,57 Eur s príslušenstvom zaplatila v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, najmä za situácie keď výdavky žalovanej presahujú príjmy žalovanej. Odvolací súd preto zmenil rozsudok v časti splatnosti priznanej sumy tak, že žalovaná je povinná priznanú sumu zaplatiť v mesačných splátkach po 100,-Eur pod stratou výhody splátok s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Ak teda žalovaná splátky nebude dodržiavať, stane sa zročný celý dlh už v prípade neplnením hoci len jednej splátky (§ 388 CSP).

23. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej proti prvej výrokovej vete týkajúcej sa splatnosti peňažného plnenia je dôvodné a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a že súd prvej inštancie na základe správne zisteného skutkového stavu predmetnú vec v napadnutej časti tretej výrokovej vety, ktorou žalovanú zaviazal povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 92 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania správne právne posúdil, keď súd prvej inštancie správne rozhodol na základe pomeru úspechu a neúspechu sporových strán (bod 44. rozsudku) a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti tretej výrokovej vety podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

24. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ustanovenia § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný súd náhradu trov konania pomerne rozdelí prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalovaná mala úspech v časti, ktorou odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie t.j. v časti splatnosti priznanej sumy a žalobca mal úspech ohľadom priznaných prvostupňových trov konania . Odvolací súd preto dospel k záveru, že úspech strán sporu je približne rovnaký a preto žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).